

den ene model, og det er den model, som er til behandling her i Folketinget i dag.

Formanden:

Der er to mere, der har bedt om korte bemærkninger, og så er der også bedt om anden omgang.

Hvis det er sådan, at den største variation i spørgsmålene er, at spørgerne kommer fra forskellige kommuner, så kan formanden blive nødt til at sætte forslaget til afstemning og derfor forkorte debatten.

Hr. Ole Stavad for en kort bemærkning til ministeren.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Selv om jeg ikke sidder i Uddannelsesudvalget, har jeg fulgt den her sag, fordi jeg synes, den af flere grunde har en stor betydning.

Jeg har lyttet med stor undren til undervisningsministerens måde at reagere på i denne her debat, hvor det ligesom har handlet om at beskyldte alle for alting.

Som jeg har forstået forslaget her, er formålet jo netop, at man ønsker fra regeringens side, at der skal være færre elever på produktionsskolerne i dag, og der henviser man så til måltallet på 5.700. Er problemet ikke, at vi ikke ved, om det måltal svarer til behovet i dag? Er problemet ikke, at ministeren ikke har leveret, om der går nogle forkerte på de produktionsskoler?

Hvis det er sådan, at der går nogle, som havde andre muligheder andre steder for en kompetencegivende uddannelse, så er vi enige om, at det skal vi benytte os af. Men det ved vi ikke noget om. Vi ved heller ikke, om de nye uddannelser, der kommer, kan være et bedre tilbud, kan være en del af en løsning.

Det er derfor, vi ikke forstår, hvorfor ministeren lægger os til at straffe nogle bestemte områder og vil reducere uden at kende konsekvenserne af sit eget forslag.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Der findes et måltal for antallet af elever på produktionsskoler. Den tidligere regering opererede også med et måltal. Ja, vi har faktisk valgt at videreføre den tidligere regerings måltal.

Kl. 14.05

Den tidligere regering stod over for den udfordring – jeg vil ikke kalde det et problem, men

en udfordring – at der var flere elever på produktionsskolerne, end måltallet var udtryk for.

Så valgte den tidligere regering at lave en model, der indbefattede en kollektiv straf til samtlige kommuner. Det vil sige, at man som kommune i dag har ganske vanskeligt ved at planlægge aktiviteter, men også at have et økonomisk overblik, da man vil få en efterregning alt afhængigt af, hvor mange elever der har gået på samtlige landets produktionsskoler. Det er i mine øjne en urimelig strafmodel.

Vi har som sagt nøjagtig som den tidligere regering et måltal. Vi har den selv samme udfordring, som den tidligere regering havde, at der går flere elever på produktionsskolerne end det fastsatte måltal. Vi ønsker en anden model end den kollektive strafmodel, som nu har virket i en række år. Den er u hensigtsmæssig af mange forskellige årsager. Vi har været inde på nogle af dem her undervejs.

Vi indfører en model, der gør det nemmere for kommunerne at tilrettelægge aktiviteter, og den gør det også nemmere for kommunerne at have et overblik over deres økonomiske forhold.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg husker faktisk meget præcist den diskussion, der var i den tidligere regering og ikke mindst i den tidligere regerings økonomiudvalg om det her. Det er rigtigt, at der var mange diskussioner, og vi kan diskutere, som også fru Margrethe Vestager har sagt, om ikke vi kan finde en mere hensigtsmæssig model.

Men problemet er jo, at man med de ændringer, der er sket, også har fjernet andre uddannelsesmuligheder, arbejdsløsheden er øget, og vi ved, at de, der sidder yderst, har det sværest, og at det her specielt retter sig – hvis jeg må sige det på den måde – mod yderområderne som en straf.

Det kan da ikke være det rigtige svar. Konsekvensen af det her forslag er, hvis man tager ministerens oplysninger kommune for kommune, at jo længere der er mellem husene, og jo lavere skattegrundlaget er, jo mere skal de betale ekstra.

Vi konstaterer, at de kommuner, der har påtaget sig ansvaret for at sørge for, at der er uddannelsesmuligheder på produktionsskolerne og muligheder for at komme videre, er de kommuner, der kommer til at betale mere, og de, der bare lader andre løse opgaverne, slipper billigere.